

LISABONSKI UGOVOR – ZAŠTO NE U EU

Obzirom da je novoj EU tvorevini trebao Ustav kojeg su na referendumima u zemljama članicama građani odbacili, nastao je Lisabonski ugovor. Pošto je to samo „ugovor“ za njegovo prihvaćanje nisu bili potrebni referendumi, nego samo odluke nacionalnih parlamenata. Irski narod je na prvom referendumu odbacio Lisabonski ugovor, a njegov bivši ministar financija Charles McCreey javno je priznalo da ga nije ni pročitao, te priznao da bi 95% zemalja članica reklo NE Lisabonskom ugovoru da su mogli izaći na referendum.

Lisabonski ugovor je zaobilaženje referendumu, ugovor koji ne dopušta hrvatskom narodu izražavanje volje o vlastitoj sudbini.

Lisabonskim ugovorom, **EU nema elemente zastupničke- parlamentarne demokracije, postaje neoliberalna federalna diktatura** koja pogoduje interesima velikih gospodarskih korporacija i privilegirane bogate manjine, i uništava srednji vitalni društveni sloj; intelektualce, radnike, seljake.. i stvara osiromašenu dužničku većinu.

Što Lisabonski ugovor donosi Hrvatskom narodu?

Prema Lisabonskom ugovoru, koji je stupio na snagu **01. 12. 2009.** godine **EU poprima elemente Države** u kojoj **zemlje članice gube važne dijelove svog državnog suvereniteta i postaju autonomne pokrajine**, unutar nove europske megadržave od ukupno pola milijarde građana. Tim dokumentom

EU postaje država sa svojom vanjskom granicom, jedinstvenim novcem, jedinstvenim tržištem i vrhovnom zakonodavnom i političkom vlašću nad jasno određenim teritorijem.

Ulaskom u EU **Hrvatska gubi attribute samostalne države** i postaje **jedna od manjih provincija** unutar goleme multinacionalne države.

Na samom početku Lisabonskog ugovora, u članku 3 (2) EU se definira kao politička država „**bez unutarnjih granica...**“ u kojoj će biti zajamčeno slobodno kretanje pojedinaca...“, što znači da se sve osobe unutar njenih granica mogu neometano i bez provjere kretati i naseljavati u bilo kojoj državi članici.

Znači da će se u Hrvatsku moći **nesmetano nastaniti bez provjere**, dobiti pravo da živi i sudjeluje u političkom životu – bira i može biti biran bilo koji stanovnik od pola milijarde stanovnika EU.

HRVATSKA GUBI SAMOSTALNOST

Suverena država ima sve attribute suvereniteta: jasno definirane vanjske granice, jasno definirano državno područje, jasno definirana populacija, zakonodavna, izvršna i sudbena vlast, što uključuje vlastite oružane snage, vlastiti novac, i sposobnost upravljanja i primjene vlasti.

One **države koje** na svom teritoriju nemaju ekskluzivnu i vrhovnu vlast, nego **su podložne pravu drugih država ili tuđe vlasti**, s međunarodnog stajališta, **nisu defacto, pa ni pravno suverene**.

Da **Hrvatska 1991.** godine nije imala attribute suverene države: **svoju vanjsku granicu, svoj državni teritorij, svoje oružane snage, svoju izvršnu i zakonodavnu vlast**, ne bi mogla biti niti **priznata kao suverena država** po tadašnjim kriterijima Badinterove komisije.

Ono što smo **krvlju u Domovinskom ratu izborili, sada gubimo** šaptom i **voljom političke elite**.

A ŠTO ĆE BITI S HRVATSKIM NARODOM u toj budućoj EU?

Ako se uzme u obzir činjenica da je **ukupan broj Hrvata u RH i Republici BiH** oko 5 000 000, a da je pučanstvo EU doseglo pola milijarde, jasno je da će Hrvati u svojoj budućoj državi činiti **manje od 1% ukupnog stanovništva EU**.

Dugoročna sudbina hrvatskog naroda u EU je katastrofalna. Neizbježno je da će se **daleko mnogobrojniji europljani naseljavati na hrvatsko područje**, a neizbježno je i da će se **malobrojno hrvatsko pučanstvo**, pogotovo mlađi, s vremenom raseliti - izgubiti po cijeloj EU.

Miješanje pučanstva u EU je neizbježno.

Dapače, to je jedno od **temeljnih načela i ciljeva** EU, koje je jasno definnirano na samom početku Lisabonskog ugovora. Članak 17 b (2) a još ga jasnije definira **članak 3 (2)** istog ugovora.

Građani unije imati će:

- a) **Pravo slobodno se kretati i slobodno živjeti na teritoriju zemalja članica.**
- b) **Pravo glasovati i biti kandidati** na izborima za europski parlament i **na lokalnim izborima u državama članicama gdje žive, pod istim uvjetima kao i državljani te zemlje !!!**

Dakle, po **članku 17b (2) europski kolonisti** dobivaju automatski Ustavom zajamčena prava kao i domicilno hrvatsko pučanstvo.

To znači da će **stranci koji se dosele u Hrvatsku** imati **daleko veću gospodarsku moć i politička prava** koja će im omogućiti da **preuzmu lokalnu vlast** u onim sredinama u kojima to i požele.

To će u prvom redu biti atraktivni, ali i slabo naseljeni jadranski otoci (više neće biti hrvatsko Jadransko more, nego Europsko Jadransko more), te manje općine u Istri i Dalmaciji a s vremenom i drugi, pogotovo pogranični dijelovi središnje Hrvatske.

Ulaskom Srbije u EU i Srbi imaju nesmetano pravo naseljavanja Hrvatske, a znamo koje su njihove vjekovne pretenzije. Sadašnji pogranični dijelovi Hrvatske njima su uvijek jako zanimljivi.

Jasne su i težnje Talijana – svojatanje Jadrana i korištenje njegovih bogatstava, posezanje za Dalmacijom sa Zadrom i otocima, Istrom..., dovode se u pitanje i raniji međudržavni sporazumi.

Slovenija je uz pomoć „EU- pravde i ucjenjivačke politike“, osigurala pravo na bogatstva Savudrijske vale.

Žalosna je činjenica da većina Europljana a pogotovo pripadnika velikih i gospodarski snažnih naroda, ima više novca od nas Hrvata i veću kupovnu moć.

Daljnem padu kupovne moći hrvatskih građana zasigurno doprinosi **prljava politika stranih, EU -banaka** koje u matičnim zemljama povoljnim kreditima, uz niske kamatne stope, **štite interes vlastitih privilegiranih građana**, pogoduju daljem gomilanju njihovog kapitala kao i kapitala velikih korporacija.

Iste, strane banke u Hrvatskoj posluju po daleko nepovoljnijim uvjetima za većinu hrvatskih građana: daju **kredite uz visoke kamate**, iscrpljuju i uvlače u nova dužnička ropstva osiromašenu, prezaduženu većinu, a za sebe ostvaruju daleko veći, neoporezovan profit, zahvaljujući sprezi i blagonaklonoj politici naše vladajuće elite.

Da bi hrvatski građanin kupio neku nekretninu u Hrvatskoj sa kreditom strane banke, višestruko bi se zadužio u odnosu na strance kojega daleko povoljnije kreditira ista, njegova matična banka.

Veća kupovna moć stranaca, omogućuje da kupuju ono najatraktivnije i najpoželjnije. To se sada već vidi u pojedinim dijelovima Hrvatske: Hvaru, Dubrovniku, Opatiji, gdje su strani kupci toliko digli cijene nekretnina da su domaći Hrvati isključeni s tržišta. U Dubrovniku je gotovo cijeli Stradun već sada u rukama stranaca.

Kod nas ta **malobrojna bogata elita**, sa kapitalom nakon pljačke hrvatskih građana, privatizacijom i prodajom nacionalnih svetinja, u sprezi sa vladajućom politikom, **zaštićena i manjim porezima u odnosu na dohodak i profite u usporedbi sa uništenim srednjim slojem hrvatskih građana**, podupire i osvaja vlast, štiti i pogoduje ulasku stranog krupnog kapitala i daljoj rasprodaji i podjeli narodnog blaga za fotelje u EU i svoje vlastite interese.

S vremenom, **ulaskom u Eu. razlika u kupovnoj moći samo bi se povećavala u korist stranaca** pa odgoda prodaje nekretnina strancima za 7 ili 10 godina, čime obmanjuje naša Vlada, ne donosi ništa hrvatskom narodu jer će većina Hrvata ovom politikom, svake godine postajati to siromašnija, manje platežne i kupovne moći i postajati sve veći **tudinci na vlastitom ognjištu**, a ovu smo im istinu dužni reći.

Nameće se pitanje tko je i u čijem interesu prodao hrvatske banke, tko je potpisao licence poslovanja stranih banaka, a još uvijek nije reagirao na poslovanje protiv hrvatskih interesa, tko mora odgovarati?

UNIJA PREUZIMA POLITIKU USELJAVANJA I AZILA

Članak 61 (2) Lisabonskog ugovora potvrđuje da **Unija preuzima ovlasti na području useljavanja, azila i KONTROLE VANJSKIH GRANICA**. Prema tom članku **Unija će osigurati da za pojedince nema kontrole** na unutarnjim granicama Unije.

Na taj način **Hrvatska u potpunosti gubi pravo** do određuje svoju politiku **useljavanja, prihvaćanja ili neprihvatanja azilanata**, a što je imala kao samostalna i suverena.

USTROJ I FUNKCIONIRANJE EU – INSTITUCIJA, BEZ DEMOKRATIČNOSTI U IZBORU ČLANOVA INSTITUCIJA

Institucije EU su: **„Europski parlament, Europsko vijeće, Vijeće EU ili Vijeće ministara, Europska komisija, Europski sud, Europska središnja banka i Revizijski sud.**

Europsko vijeće koje sačinjavaju predsjednici država ili vlada članica, **postavlja Predsjednika Europskog vijeća** koji predstavlja pola milijarde stanovnika ali ga ne bira narod. Sadašnja mjesečna plaća tog europskog predsjednika iznosi 234.480,000 – kuna.

U **Europskom parlamentu** koji sada broji 736 zastupnika, Hrvatska bi imala 12 zastupnika koji ne predstavljaju Hrvatsku, nego su organizirani u europskim političkim strankama, a mogu raspravljati samo o zakonima koje predlaže Europska komisija kao izvršno tijelo i podnosi ih Parlamentu na prvo i drugo čitanje.

Europsku komisiju predstavlja 27 komesara imenovanih na razdoblje od 5 godina, a osim njih zapošljava preko 23000 djelatnika i oko 10 000 vanjskih suradnika. Ima vrlo značajnu ulogu jer sastavlja nacrt proračuna, priprema i predlaže pravne akte, provodi usvojene pravne akte i zastupa EU u međunarodnim pregovorima.

Vijeće ministara ili Vijeće EU čine u 27 ministara vlade. Ono odobrava zakone, te ima temeljnu ulogu u gospodarskoj, vanjskoj i sigurnosnoj politici EU, iako njegovi članovi nisu birani na demokratskim izborima, nego su postavljeni.

Da bi **prijedlog zakona prošao u Vijeću ministara mora za njega glasovati 55% država članica** putem svojih ministara, što predstavlja najmanje 65 % stanovnika EU. Time, **ministri „malih“ članica budu nadglasani** od strane ministara „velikih“ članica Vijeća.

NERAVNOPRAVNOST NA SUDU PRAVDE, HRVATSKA PODLIJEŽE SUDU UNIJE ZBOG PREGLASAVANJA VEĆINE I U POTPUNOSTI GUBI SVOJU SUDSKU NEOVISNOST

Europski Sud pravde sastoji se od **27 sudaca**, jedan iz svake zemlje članice, ali se **Sudska vijeća** sastoje od **3 ili pet sudaca**, a u iznimnim okolnostima sud može zasjedati u proširenom sastavu od 13 sudaca, ili u punom sastavu od 27 sudaca.

Odluke moraju biti jednoglasne samo ako u Sudskom vijeću zasjeda tri suca, a u svim ostalim kombinacijama odluke se donose većinom. **Prema sadašnjem ustroju europskog Suda pravde, hrvatski bi sudac vrlo rijetko sudjelovao u njegovom radu**, a kada bi i sudjelovao veću ulogu bi imao jedino u tročlanim vijećima, jer bi u svim drugim **bio podložan preglasavanju većine**.

Osim sudaca, **Sud pravde ima i 11 nezavisnih odvjetnika** – „advokates general“, što se obično prevodi kao „**pravobranitelji**“ koji sucima pružaju vrlo važnu odvjetničku pomoć.

Šest velikih – privilegiranih članica ima svoje stalne „nezavisne odvjetnike“, a to su **Njemačka, Francuska, Italija, Španjolska, Engleska i Poljska**.

Ostalih 5 mjesta popunjavat će ostale 22 članice po načelu rotacije. I ovdje se vidi da sve članice nisu ravnopravne, te da su privilegirane velike članice, koje će svaka imati pravo na svog „nezavisnog“ odvjetnika, dok će male članice (Hrvatska) svoje međusobno dijeliti. S obzirom na to da mandat nezavisnih odvjetnika traje 6 godina i da 5 mjesta popunjavaju 22 članice, **Hrvatska bi imala pravo imenovati svog „nezavisnog“ odvjetnika svakih 26 godina**.

Iz ovog se jasno vidi da Hrvatska gubi svoju sudsku neovisnost, te podliježe sudu Unije.

EU POLICIJA MJERODAVNA I U HRVATSKOJ

Lisabonski ugovor odobrava **uspostavu** neke vrste **Europske federalne policije** te uspostavu **Europskog ureda javnog tužiteljstva**, koji bi imali **ovlasti na cijelom području Unije**, pa tako i u Hrvatskoj.

S vremenom bi se te ovlasti proširile odlukom Vijeća ministara, te bi **Europski ured javnog tužitelja mogao obavljati istrage u Hrvatskoj i obavljati ulogu tužitelja pred hrvatskim sudovima a po pravilima koja on odredi**.

Prema članku 69 (i) (2) „**Europski ured javnog tužiteljstva biti će odgovoran za istraživanje, podizanje optužnica i dovođenje do suđenja, dje je potrebno i u suglasju s Europolom, počinitelje i njihove suradnike u povredama protiv firancisjkih interesa Unije, a obavljat će i “ulogu tužitelja u kompetentnim sudovima zemalja”-**. Znači, Lisabonskim ugovorom **Hrvatska gubi, ne samo pravo nadzora nad svojom vanjskom granicom, nego i pravo na rad vlastitog neovisnog sudstva i nad radom svojih policijskih snaga u zaštiti interesa svojih građana i svoje vlasti.**

Vijeće ministara ovlašteno je **u budućnosti proširiti ulogu i ovlasti europskog ureda „javnog tužiteljstva“ i na područje „ozbiljnih kaznanih dijela“** koje se odnosi na više od 1 zemlje članice.

KAKO IZAĆI IZ EU?

Iz Unije se izlazi **pregovorima s Vijećem koje o tome odlučuje kvalificiranom većinom bez članice koja izlazi, uz prethodnu suglasnost Europskog parlamenta.** Ako se sporazum o tome ne postigne, ugovorne obveze članice prestaju dvije godine nakon njezina zahtjeva za izlazak.

Mehanizam izlaska utvrđen Lisabonskim ugovorom, **u praksi je gotovo nemoguć jer je svaka zemlja pri izlasku obvezna podmiriti- obeštetiti sve članice EU prema njihovom vlastitom potraživanju –** koliko smatraju da su njenim izlaskom zakinuti.

Ono što nam se nudi nije integracija nego čista kolonizacija malih naroda od strane velikih.

ŠTO OČEKUJE POLJOPRIVREDNIKE?

Po principu Zajedničke poljoprivredne politike, **zemlje s manjim BDP imaju i manje poticaje** (premija poljoprivrednika u Nizozemskoj iznosi 469 eura po hektaru, a poljoprivrednika u Latviji 83 eura).

Pravo na poticaje imat će **samo seljaci u sustavu PDV-a**, a takvih je kod nas jako malo. Većina seljaka nisu u sustavu PDV-a , jer nemaju tolika primanja da bi mjesečno mogli izdvajati 1700 kuna za mirovinsko i zdravstveno osiguranje.

Stoga oko **100 000 seljaka u Hrvatskoj, neće dobivati nikakve poticaje** što znači zasigurno propadanje.

Kao vlasnici zemlje, nemaju pravo niti na socijalnu pomoć. Kako će živjeti oni i njihove obitelji?

O tome nažalost hrvatska politika šuti i agresivno nameće ponižavajuće promidžbene EU- spotove o tobože „zabrinutosti hrvatskog seljaka za proizvodnju rakije, čvaraka, sira, vrhnja..“, po ulasku u EU - krajnje podlo i licemjerno.

Zar stvarno naši politički odabranici misle da su vječni, nezamjenjivi, iznad Boga i ljudi, a da je hrvatski narod glup i slijep, naviknut na sužanjstvo, rad, trpljenje i vjekovnu šutnju?

Liberalizacija slobodnog tržišta ne pogoduje zaštiti radnika.

Po ulasku u EU, tržište gospodarski slabijih članica biti će preplavljeno proizvodima upitne kvalitete gospodarski jačih, što će imati za posljedicu daljnje smanjenje BDP-a slabijih, potpuno uništenje domaće proizvodnje malih poljoprivrednika i poduzetnika, porast nezaposlenosti i još veći pad kupovne moći građana slabijih članica. Radnicima se nameće dužničko ropstvo do iscrpljenja dok namiču goleme profite bogatim moćnicima i multinacionalnim kompanijama.

Lažna su obećanja hrvatske vlade o golemoj pomoći Hrvatskoj po pristupanju u EU.

Istina je da **iz predpristupnih fondova EU nismo iskoristili niti 5 % ponuđenih nam bespovratnih sredstava** jer nismo zadovoljili zahtjavnim projektima i realno je očekivati istu situaciju, ali sada to ne bi bila bespovratna sredstva već **kreditiranje u vidu novih nepovoljnih zaduženja, novo sve dublje dužničko ropstvo.**

Ulazak u EU znači za Hrvatsku **odmah po pristupanju, veliku godišnju obvezu uplate u Europski proračun, što znači nova zaduženja**, a na povratak bez kvalitetnih programa ne možemo računati, a kamoli oploditi uloženi kapital.

Hrvatska je i ovaj put izigrana; ulaže putem novih nametnutih kredita, a ne dobiva ništa.

Tako je za 2008.godinu samo tzv.“UK Corretion“- Ispravak za Vel.Britaniju, iznosio 6.252 milijardi eura koji moraju nadoknaditi male-siromašne članice.

ZAKLJUČAK:

Eu nije partnerska parlamentarna demokracija već neoliberalna federalna **diktatura velikih multinacionalnih korporacija i moćnih**, privilegiranih pojedinaca.

Politika EU temelji se na **osvajanju novih tržišta, slobodnom kretanju ljudi, robe i kapitala, a ne na poticanju proizvodnje.**

To je bezpoštedna **ekonomsko-politička kolonizacija, dužničko ropstvo, genocid i kulturocid napose malih naroda.**

Takvom politikom **gube se temeljne moralne i duhovne vrijednosti, identitet naroda** u tradiciji, vjeri, kulturi, povjesti, običajima ,

stvaraju se sve veće imovinske razlike, produbljuje jaz između bogatih i siromašnih uz socijalnu nesigurnost, a **kada se zasiti interno tržište EU,**

kada se ukaže potreba za novim tržištima, **početi će prava europska kriza.**

Naše gospodarstvo je već na koljenima, što nas čeka u EU?

Ucjenjivačkom politikom EU u dosluhu sa izdajničkom politikom vladajuće elite, Hrvatska je već platila golemu **cijenu mogućeg ulaska u EU:**

- **Zabrana proglašenja gospodarskog pojasa na moru**, iako taj pojas normira i dopušta međunarodna Konvencija o pravu mora (1982.), te iako su ga proglasile preko 132 priobalne zemlje, a čime je Hrvatska dovedena u neravnotežan, podanički položaj uz posljedično povećano zaduživanje i produbljenje dužničke krize.

-**Suspendiranje važenja prema Sloveniji i Italiji čak i pravnog hibrida nazvanog ZERP** koji Konvencija ne poznaje, a sa posljedicom goleme pljačke ribljeg fonda u tome dijelu hrvatskog mora

- **Izuzimanje hrvatsko - slovenskog spora oko granice na moru iz nadležnosti Međunarodnog suda pravde?** Još jedan slučaj pljačke i rasipanja nacionalne imovine. I na kraju :

- **Izručenje hrvatskih generala Ante Gotovine i Mladena Markača Hagu**, sramno „EU- suđenje“ na Haškom tribunalu po zahtjevu EU – moćnika sa presudom dugogodišnjeg tamničenja, ponižavajuća je trgovina sluganske, veleizdajničke vlade kao ulaznicu u EU, za osobne probitke, a protiv volje istinskih hrvatskih domoljuba.

Ulazak u EU tržište gospodarski slabijih, nekonkurentnih članica pa tako i Hrvatske dovest će do **daljnjeg smanjivanja BDP- a, povećanja nezaposlenosti u njima a time i pada kupovne moći građana.**

S druge pak strane, **povlaštene EU članice** znaju i jasno pokazuju kako se odgovorno, bezpoštedno po zemlje u okruženju, **čuvaju vlastiti nacionalni interesi:**

Ujedinjeno Kraljevstvo nije pristupilo monetarnoj euro – zoni, ali se politikom Margaret Thatcher, već od 1985. godine izborilo za posebnu povlasticu kojom se britanski **doprinos u EU proračun, svake godine sve više umanjuje za određeni – dogovoreni iznos** „UK- correction“, a taj nedostatak nadoknađuju sve zemlje članice EU uplatom, svake godine većeg, dodatnog iznosa iz svog proračuna kao doprinos proračunu Velike Britanije.

No budući su se **još 4 privilegirane zemlje (Njemačka, Austrija, Nizozemska, Švedska)** izborile da njihov doprinos za V. Britaniju ne bude veći od 25% izračunatog „UK-correction“, preostalih 75% toga iznosa za privilegirane, ponovo nadoplaćuju najsiromašnije – male članice.

A **Švicarska** koja ne treba članstvo EU već je odavno **zaštitu nacionalnih interesa i osiguranje energetske neovisnosti, ugradila u svoj Ustav**, o čemu je pri zadnjoj posjeti Hrvatskoj edukativno govorila predsjednica švicarske Vlade, pa bi u tim okolnostima i pokušaj prodaje Hrvatskih voda u osvit Božića, što je bio slučaj u Hrvatskoj, zasigurno podlijegao kaznenom progonu.

A niz zakona po hitnom postupku, bez javne rasprave, poslala je hrvatska vlada na usvajanje Hrvatskom saboru, kojima je pogodovala strancima u kupnji hrvatskih nekretnina pod istim uvjetima kao i Hrvati.

Tako je zakon o kupovini nekretnina, pa i šuma u Hrvatskoj je po brzom postupku 27. studenog 2008. upućen od Sanaderove vlade u Sabor gdje je već 5. prosinca 2008., munjevitom brzinom proguran i bez prethodne javne rasprave usvojen, s dalekosežnim posljedicama za hrvatski narod.

Tim zakonom Sanaderova je Vlada, podanički i sramotno ukinula dotadašnje načelo reciprociteta prema građanima Europske unije.

Sramotna je izmjena Ustava u stručnoj režiji Vladimira Šeksa dana 16.06.2010. hitnom procedurom u Hrvatskom državnom Saboru kako bi se **smanjio broj glasova potrebnih za prolaz referendumu o pristupanju u EU** nakon što je postalo jasno da većina hrvatskog naroda ne želi u EU jer strahuje za vlastitu budućnost i budućnost samostalne i suverene Hrvatske.

I na kraju:

- ULAZAK U EU NAS PUNO KOŠTA, IZLAZAK JE PRAKTIČKI NEMOGUĆ (PRIMJER GRČKE)
- GUBIMO SUVERENITET I SAMOSTALNOST, A NE DOBIVAMO NIŠTA
- I ZATO NE U EU, PROGLASIMO GOSPODARSKI POJAS, OSTANIMO SVOJI NA SVOME

I stoga, budimo savjest društva kao što nam nedavno reče papa Benedikt XVI ,budimo zajedno u očuvanju postojbine hrvatskog naroda .

Progovorimo glasno u ime opljačkane, obespravljene, ponižene, posramljene Hrvatske i vratimo vjeru, samopoštovanje i dostojanstvo hrvatskom narodu.

- Prekinimo Hrvatsku šutnju jer to dugujemo našim predima, našim poginulim braniteljima, našim generalima, a za bolju budućnost svih u domovinskoj i iseljenoj Hrvatskoj.

dr. Jasenka Topić Miletić

U Splitu, 18. svibnja 2011.

Prema knjizi „EU? – Ne Hvala!“ Marijana Bošnjaka
Prijevodu Lisabonskog ugovora gosp. Stjepana Tokića